Pregaria.cat

Entrada

Les primeres comunitats cristianes

Per JesusR el dl., 13/05/2019 - 13:46

En aquell segle primer, en els temps del gran imperi romà, les primeres comunitats cristianes ens poden recordar realitats molt importants per a les nostres comunitats del segle 21, en mig dels imperis mundials que ens dominen i ens exploten.

Els ídols dels temps de Roma eren personificacions de realitats humanes —valors, passions, dominis, plaers...— elevades a categoria de déus i deesses. Avui els ídols no necessiten revestir-se de déus, sinó que actuen de manera directa: el diner (déu dels déus), seguit del plaer, el domini, l'explotació, el menyspreu de la natura, la lluita pel poder... Els grans imperis que dominen la terra, desavinguts entre ells, revesteixen aquests déus de noms tècnics i altres aparences per dissimular la impietat, l'orgull i l'egocentrisme de les seves passions.

Com vivien les primeres comunitats cristianes? Actualment hi ha molts estudis que en fan recerca. Grups dispersos, perseguits per temporades, en mig del despotisme del poder i de la religió oficials de l'imperi, en mig d'una allau de cultes i noves religions, en gran part esotèriques i gnòstiques. Comunitats cristianes molt centrades en la gran novetat —la nova manifestació de Déu en Jesús— i en uns canvis radicals de valors humans i religiosos: fraternitat, reconciliació, atenció a la debilitat, esperança viva, risc, igualtat, celebració, invocació continuada, canvi radical de vida, possibilitat real de martiri, pregària comunitària, eucaristia...

Cal recordar també les dificultats en les relacions: tendències diverses, conservadorisme i renovació... Disputes i diferències; com a humans que eren.

Avui molts de nosaltres formem part de comunitats, grups, parròquies, centres... cristians. En aquest primer segle del segon mil·lenni som conscients del poder i les capacitats de tota mena —també de destrucció— que tenen els grans imperis.

Quan arribi el 2100, com estarà la humanitat?

Som cridats de nou per l'Esperit de Jesús a una renovació comunitària tan a fons, que aportem unes novetats humanes i religioses que desmenteixin l'enganyosa dita: "Actualment els cristians són més o menys com tothom amb alguns ritus i celebracions afegits." Dels primers cristians, en canvi, se'n deia: "Mireu com s'estimen."